

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Ἰουνίου 1868, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10 π. μ. συνελθόντων ἑταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας περὶ τοὺς εἴκοσιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς γενικὴν συνέλευσιν, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου προσεφώνησεν αὐτοὺς ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι συνέταιροι.

Ἐν τῷ διοικητικῷ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, εἰς ὃ πρὸ ἐνός ἐτους ἀνετέθη παρ' ὑμῶν ἢ τῶν πραγμάτων αὐτῆς διοίκησις, συνεκάλεσεν ὑμᾶς σήμερον συμφώνως πρὸς τὸν ὀργανισμόν, ἵνα δώσῃ λόγον τῶν κατὰ τὸ ἀρχαιολογικὸν τοῦτο ἔτος πράξεών του, ἀρμοδίον ἐκρίνα νὰ προοιμιάσω τὴν λογοδοσίαν με ὀλίγας τινὰς λέξεις.

Ἐξετάζοντες τὸν βίον τῆς ἀνθρωπότητος διακρίνομεν διαφόρους αὐτοῦ ἐποχὰς, ὧν ἐκάστην χαρακτηρίζει ὀρισμένη τις ἐπιστημονικὴ καὶ πρακτικὴ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος τάσις, ἣτις πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ὀνομάζεται. Καὶ ὅτε μὲν τοῦτο φέρεται πρὸς εὐρίσιν νέων ἀληθειῶν καὶ παραγωγὴν νέων πραγμάτων, ἄλλοτε δὲ πρὸς τὴν ἔρευναν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐκ πολλοῦ γνωστῶν καὶ πρὸς συντήρησιν τῶν ἀρχαίων· ὅτε μὲν τείνει εἰς τὰ πρόσω, τέμνον νέας ὁδοὺς ἐπιστήμης καὶ τέχνης, πολιτικῆς τοῦ βίου ρυθμίσεως καὶ ποριστικῆς ἐνεργείας· ἄλλοτε δὲ στρέφεται εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἀναμετροῦν τὴν μέχρι τοῦδε ἀνυσθεῖσαν ὁδὸν ἀναζητεῖ ἐν τῷ παρελθόντι τὰ αἷτια τοῦ παρόντος, καὶ ὀδηγεῖται εἰς τὴν προεικασίαν τοῦ μέλλοντος, οὕτινος τὰ σπέρματα κείνται ἐν τῷ παρόντι· ὅτε μὲν θέλγεται ὑπὸ τῆς πολεμικῆς δόξης καὶ χαίρει εἰς ἀγῶνας ἐνόπλους· καὶ εἰς δάφνας τῆς νίκης αἰμοσταγεῖς, ἄλλοτε δὲ ἀρέσκειται εἰς ἐργα εἰρηνικὰ καὶ τέρεται μᾶλλον εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλαίας θαλάσσης· ὅτε μὲν πτεροῦται καὶ σπεύδει νὰ ὑψωθῇ εἰς τὸ αἰθέριον ὕψος ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς τελειότητος, ἐγκολπιζόμενον προθυμώτατα πᾶν ὅ,τι εἶναι ἢ νομίζεται καλὸν καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθόν, ἄλλοτε δὲ κατολισθαίνει εἰς τὴν μισγάγκειαν τῶν παχυλῶν τοῦ βίου ἡδονῶν, ἐκλέγον ἐκ πάντων ὅ,τι συντελεῖ πρὸς εὐπάθειαν.

Ἐάν ἐρευνήσωμεν τὸ πνεῦμα τῆς νῦν ἐποχῆς, εὐρίσκομεν αὐτὸ κατευθυνόμενον πρὸς ἓν σημεῖον, τὴν εὐζωίαν διὸ καὶ ἀσχολεῖται κυριώτερον περὶ τὰς φυσικὰς καὶ μηχανικὰς ἐπιστήμας, περὶ τὰς βιοποριστικὰς τέχνας καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐκεῖνα, ἅτινα ὀπωσδήποτε συντείνουσιν εἰς τὴν εὐζωίαν τοῦ ἀνθρώπου. Πᾶν ὅ,τι δὲν ἐξαργυροῦται ἢ δὲν μεταβάλλεται εἰς ἀπόλαυσιν τῶν αἰσθήσεων κρίνεται μικρᾶς προσοχῆς ἄξιον καὶ παρὰ τὸ πρέπον ὀλιγωρεῖται. Ἡ κλασικὴ φιλολογία, ἢ ὕψηλὴ ποιήσις, αἱ μεταφυσικαὶ θεωρίαι, ἢ ἀρχαιολογία ἀπέβαλον, ὡς μὴ ὄφελον, μέγα μέρος τῆς γοητείας ἐκεῖνης, ἣτις ἄλλοτε εἶλκυε πρὸς αὐτὰς ἰσχυρότατα τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα καὶ καθίστανεν αὐτὰς κυριώτατον σπουδασμᾶ παντὸς ἀξιούντος νὰ καλῆται πεπαιδευμένος. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα, ὅπερ ἄλλοτε ἐπιτεινόμενον εἰς ἐνθουσιασμόν ἀνέφλεγε τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν τὰς καρδίας, συνῆγεν εἰς ἓν ἑκατοντάδας χιλιάδων ἀνδρείων, ὠδήγει αὐτοὺς εἰς χώρας ἀπώτατας καὶ συνέκρουε τρομερῶς ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς μάχης, καὶ αὐτὸ, λέγω, τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα, τὸ παρέχον ἐν τῇ θερμότητι του εἰς τὸν ἀνθρώπον δύναμιν ὑπεράνθρωπον, ἐψυχράνθη ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἡμῶν τοσοῦτον, ὥστε κατέστη ἀνίσχυρον ἐλαττήριον τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν. Μάρτυς τοῦ λεγομένου ἢ δυστυχῆς νῆσος, ἣτις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης διετίαν ἤδη ὄλην μόνη ὑπὲρ τῶν δικαίων αὐτῆς πρὸς τὴν καθυπερτέραν βίαν παλαίουσα ποτίζεται καθήμεραν μετὰ τὸ ἀθῶον αἷμα τῶν τέκνων τῆς καὶ οὐδεμίαν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν χριστιανικῶν λαῶν διεγείρει συμπάθειαν.

Ἄλλ' ὅποιον καὶ ἂν ᾖναι ἐκάστοτε τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, οὐδεμία εὐγενὴς τάσις τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας ἐκλείπει, οὐδὲν καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἀποβάλλει πᾶσαν ἰσχύν ἐπ' αὐτῆς. Εὐρίσκονται δὲ κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν εἰς πάντα λαὸν ἐξαίρετοι ἄνθρωποι, ἔχοντες ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν δύναμιν ἰκανήν, ἵνα ἀντιστῶσι πρὸς τὸν παρόντα χείμαρρον τὸν παρασύροντα τοὺς πολλοὺς καὶ διατηρήσωσι μὲν πᾶν καλὸν καὶ ἀγαθόν, διαδοθῆν εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν παρελθόντων αἰώνων, θεραπεύσωσι δὲ καὶ εἰς γενναίαν βλάστησιν προαγάγωσι πᾶν γενναῖον σπέρμα ἐγκείμενον εἰς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα. Τὴν ἀλήθειαν τοῦ λόγου μου μαρτυρεῖ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία, μαρτυρεῖτε ὑμεῖς, Κύριοι, οἱ ἐνταῦθα σήμερον συνελθόντες, μαρτυροῦσι πάντες οἱ πανταχοῦ ἐντιμοὶ ἡμῶν συνέταιροι οἱ προθύμως ὑπὲρ τοῦ κοινωφελοῦς σκοποῦ τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τὸν ἑαυτῶν ἕρανον συνεισφέροντες. Τί; ἔχει ἄρα ἡ ἡμε-

τέρα Ἐταιρία σκοπὸν βιομηχανικὴν τινὰ ἢ βιοποριστικὴν ἐπιχείρησιν, ἐξ ἧς ἐλπίζεται κέρδος χρηματικὸν καὶ ἐπομένως αὐξήσις τῶν μέσων τῆς εὐζωΐας; Συνήλθετε ἄρα ὑμεῖς σήμερον ἐνταῦθα, ἵνα μάθητε παρὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ ἔργα τῆς Ἐταιρίας τὴν πρόοδον τούτων, συσκεφθῆτε δὲ περὶ τῆς παραγωγῆς τῶν ὑλικῶν ὑμῶν συμφερόντων; Οὐχί· ὁ σκοπὸς τῆς Ἐταιρίας καὶ πάντων τῶν ὁπωςδήποτε πρὸς αὐτὸν συντελούντων, παρόντων τε καὶ ἀπόντων, εἶναι πολὺ εὐγενέστερος καὶ ὑψηλότερος· εἶναι ἡ διατήρησις, ἡ συλλογὴ καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις καὶ χρῆσις τῶν μνημείων τῆς ἀμμιήτου προγονικῆς τέχνης, τῶν ἀθανάτων προϊόντων τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ βίου· τὸ δ' ἐλατήριον ἡμῶν εἶναι ἐπίσης εὐγενές, ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς ἡμετέρους προγόνους. Εἶναι ἀληθές κατὰ δυστυχίαν, ὅτι ὁ ῥηθεὶς τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας σκοπὸς δὲν ἐξετιμῆθη ἀκόμη προσηκόντως ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐκτὸς αὐτῆς φίλων ὁμογενῶν. Ὅλιγοὶ ἐτι ἀριθμοῦνται ἐκεῖνοι, οἵτινες καὶ δευδέρκειαν πνεύματος ἐπέδειξαν ἱκανῆν, ἵνα συνίδωσι τὸ μέγα ἐπιστημονικὸν καὶ ἠθικὸν ὄφελος τὸ προσγιγνόμενον εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἐκ τῆς διατηρήσεως καὶ ἐπιστημονικῆς ἐξετάσεως τῶν ἐν αὐτῇ ἀρχαιοτήτων, καὶ προσέτι φιλοτιμίαν τὴν προσήκουσαν, ἵνα συντελέσῃ πρὸς ταῦτα τὸ κατὰ δύναμιν καὶ ἀπαλλάξῃ τὸ ἔθνος αὐτῶν ἐκ τῆς δικαίας παρὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν κατακρίσεως, ἐκ τοῦ χλευασμοῦ αὐτοῦ ὡς ἀπειροκάλου καὶ ἀναισθητοῦτος πρὸς τὰ ἀμίμητα τῶν προγόνων τοῦ ἔργα· ἀλλ' ὅμως ἡ βραχυχρόνιος τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας ἱστορία ἀπὸ τῆς πρὸ δεκαετίας σχεδὸν ἀναγεννήσεως αὐτῆς ἐμπνέει εἰς ἡμᾶς ἱκανὸν θάρρος περὶ τοῦ μέλλοντος. Πολιτικαὶ περιπέτειαί καὶ δυσχερεῖς περιστάσεις προξενοῦσι πολλακίς ἐλάττωσιν τῶν προσόδων τῆς Ἐταιρίας· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον πάλιν, τῶν πραγμάτων μεταβαλλομένων ἐπὶ τὸ κρεῖσσον, αὐξάνουσι κατὰ μικρὸν καὶ αἱ πρόσοδοι καὶ ἡ Ἐταιρία ἀρδευομένη ἀφθονώτερον ἀναθάλλει καὶ ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς ἐνέργεια ἐπιτείνεται. Ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ κυρίου Γραμματέως τῆς Ἐταιρίας γενησομένης σήμερον πρὸς ὑμᾶς λεπτομερεστέρας ἐκθέσεως τῶν κατὰ τὸ νῦν λήγον ἀρχαιολογικῶν ἔτος πράξεων τοῦ διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου καὶ ἐτι ἐκ τῆς λογοδοσίας τοῦ κυρίου Ταμίου αὐτῆς θέλετε μάθει, ἐντιμοὶ συνέταιροι, ὅτι αἱ πρόσοδοι τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπερέβησαν ἱκανῶς τὰς τοῦ παρελθόντος. Ὀφείλεται δὲ ἡ αὐξήσις αὕτη κυριώτερον εἰς τὴν σοφὴν Σύγκλητον τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ἣτις περὶ τῆς ὠφελιμότητος τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑποστηρίξεως αὐτῆς πεπεισμένη, εὐθὺς ἀφοῦ ἔλαβε προσηκόντως γνῶσιν τῆς πληθῆος τῶν χρειῶν αὐτῆς καὶ τῆς ὀλιγότητος τῶν πρὸς πλήρωσιν αὐτῶν ἀπαιτουμένων μέσων, προεθυμῆθη νὰ παράσχη εἰς αὐτὴν γενναίαν συνδρομὴν τρισχιλίων δραχμῶν. Κατὰ δεύτερον λόγον ὀφείλεται ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο βελτιώσις τῶν οικονομικῶν τῆς Ἐταιρίας εἰς τὴν φιλογένειαν τοῦ ἀξιοτίμου ὁμογενοῦς ἡμῶν καὶ φίλου μου κυρίου Λουκᾶ Ράλλη καὶ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Μασσαλίᾳ φίλων καὶ ἀντεπιστολέων αὐτοῦ. Ὁ φιλόκαλος οὗτος ὁμογενὴς, πληροφορηθεὶς παρ' ἐμοῦ περὶ τῶν μεγάλων ἀρχαιολογικῶν τῆς Ἑλλάδος χρειῶν, ὧν ἡ δέουσα καὶ ἐν δέοντι πλήρωσις ἀπαιτεῖ πόρους χρηματικούς· ὑπερβαίνοντας πολὺ τοὺς παρόντας μικροὺς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας πόρους, ἐσπούδασε νὰ συντελέσῃ κατὰ δύναμιν καὶ ἀληθῶς συνετέλεσε διὰ τῶν πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης ἐμπορευομένων συγγενῶν καὶ φίλων του εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν προσόδων αὐτῆς. Ἡ αὐξήσις αὕτη ἤθελεν εἶσθαι μεγαλητέρα, ἐὰν ἄλλαι σπουδαιότεραι χρειᾶι τοῦ ἔθνους καὶ μάλιστα ἡ πείνα καὶ γυμνητεία ἐξηκοντακισχιλίων περίπου ἀπὸ τῆς ἐστίας τῶν ἐξορίστων καὶ δυστυχεστάτων ὁμογενῶν, ἀδυνάτων γυναικῶν καὶ παιδιῶν, δὲν ἀπήτουν κατὰ προτίμησιν πᾶσαν παρὰ παντὸς φιλανθρώπου δυνατὴν συνδρομὴν. Καὶ πρὸς ἄλλους δὲ τινὰς τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν ἀπετάθημεν καὶ εὖρομεν αὐτοὺς προθύμους νὰ συνεργήσῃσι πρὸς αὐξήσιν τῶν πόρων τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας· ἀλλὰ κρίνοντας σκοπιμώμερον νὰ ἀναβάλλωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἐνέργειάν των εἰς ἀρμοδιωτέρας περιστάσεις ἐλπίζομένας μετὰ μικρὸν. Καὶ ταῦτα μὲν, Κύριοι, τὰ οικονομικὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, κατώτερα μὲν τῶν εὐχῶν ἡμῶν καὶ ἐπιθυμιῶν, ἀνώτερα δ' ἴσως τῶν εὐλόγως προσδοκωμένων εἰς περιστάσεις τοιαύτας, ὁποῖαι ἐν Ἑλλάδι διαδέχονται ἀλλήλας ἀπὸ ἐξαιτίας. Ἄς θαρρῶμεν ἐλπίζοντες ὅτι διὰ τῆς ὑπομονῆς ἡμῶν καὶ ἐπιμονῆς καὶ τὰς δυσχερείας τῶν περιστάσεων θέλομεν νικήσῃ καὶ τὰ ἐκ τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς προερχόμενα ποικίλα ἐμπόδια θέλομεν ὑπερβῆ.

Περὶ δὲ τῆς παρ' ἡμῖν παρεμπορεύσεως τῶν ἀρχαίων, ἣτις εἶναι καὶ αὕτη θλιβερόν προῖον τοῦ φιλοκερδοῦς καὶ φιλαπολαυστικοῦ τῆς ἐποχῆς πνεύματος, λυποῦμαι, Κύριοι, μὴ δυνάμενος νὰ ἀναγγείλω τι σήμερον εἰς ὑμᾶς παραμυθητικὸν καὶ εὐάρεστον. Τὸ ῥηθὲν κακὸν ἀπὸ ἐξαιτίας προβαίνει ἐπὶ τὸ χεῖρον. Ἡ φιλοκερδεῖα καταπνίγουσα ἐν τῇ καρδίᾳ τινῶν ὁμογενῶν τὸ εὐγενές τῆς φιλοπατρίας αἰσθημα διατελεῖ ἀνασκάπτουσα πανταχοῦ καὶ ἀναζητοῦσα ἐν τοῖς κόλποις τῆς πατρῴας γῆς τὰ σωζόμενα ἐτι ἐντὸς αὐτῆς λείψανα τῆς προγονικῆς καλλιτεχνίας, ἵνα πωλήσῃ αὐτὰ κρυφίως εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς πρὸς πλουτισμὸν ἀλλοτριῶν Μουσείων. Ὁ σωτήριος περὶ ἀρχαιοτήτων νόμος ἀδρανῶν παραβαίνεται καθημέραν· ἡ δὲ Κυβέρνησις, πρὸς ἣν πολλακίς περὶ τούτου ἀνηγέθη κατὰ

χρέος τὸ διοικητικὸν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας συμβούλιον, οὐδὲν λόγου ἄξιον κατώρθωσε μέχρι τοῦδε πρὸς κατάπαυσιν τοῦ κακοῦ. Προέρχεται ἄρα ἡ ἔλλειψις τῆς θεραπείας ἐξ ἀδυναμίας τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐξ ὀλιγωρίας τοῦ κακοῦ ὡς τινος ἀσημάντου καὶ ἀναξίου τῆς προσοχῆς τῆς; Ἀγνοοῦμεν ἐν μόνον γινώσκουμεν, ὅπερ καὶ εἶπομεν καὶ νῦν ἐπαναλέγομεν πρὸς τοὺς ἐντίμους ἡμῶν συναϊρούς, ὅτι δηλαδὴ πρὸς θεραπείαν τοῦ ῥηθέντος κακοῦ δύναται καὶ ὀφείλει καὶ αὐτὴ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία νὰ συντελέσῃ οὐχὶ μικρὸν, παρασκευάζουσα κατ' αὐτοῦ τὴν κοινὴν γνώμην, ἣτις συχναίς καθίσταται παντοδύναμος. Καθῆκον ἐκάστου μέλους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας λογίζεται οὐχὶ μόνον τὸ συνεισφέρειν τὸ ὀρισμένον κατ' ἔτος χρηματικὸν ποσόν, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ πάντα ἄλλον τρόπον συνεργεῖν πρὸς τὸν μέγαν αὐτῆς σκοπὸν· συντελεστικώτατος δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καθίσταται ἕκαστος, ἐὰν σπουδάζῃ πανταχοῦ καὶ πάντοτε, καὶ διὰ λόγου καὶ διὰ παραδείγματος, νὰ ἐμπνέῃ εἰς τοὺς συμπολίτας του σέβας καὶ ἀγάπην ἀληθῆ πρὸς τὰ προϊόντα τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων προγόνων καὶ προσέτι τὴν εὐγενῆ ἐκείνην φιλοτιμίαν, ἣτις ἀπαξιῶι κέρδους χάριν νὰ γυμνῶνῃ τὴν ἡμετέραν πατρίδα τῶν ὀλίγων ἀρχαίων κοσμημάτων τῶν ἐστὶ ἐν αὐτῇ περιλειπομένων. Ἐὰν πᾶν μέλος τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας οὕτω φρονῇ καὶ τοιαῦτα διδάσκῃ τοὺς συμπολίτας του, πιστεύω ὅτι δὲν θέλει βραδύνη νὰ σχηματισθῇ καὶ συμπαγῆ παρ' ἡμῖν κοινὴ γνώμη τοιαύτη, ὁποίας ἡ δύναμις θέλει θριαμβεύσῃ κατὰ τῆς ἐναντίας δυνάμεως τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος τῶν ὀλίγων ἐκείνων, οἵτινες πρὸς μεγίστην τῆς πατρίδος ζημίαν καὶ αἰσχος τῆς παρουσίας ἐποχῆς ἀσυστόλως παρεμπορεύονται τὰ ἀρχαῖα.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα, Κύριοι, ἀρκοῦσι νῦν παρ' ἐμοῦ. Τὰ λοιπὰ θέλετε ἀκούσῃ παρὰ τῶν ἀξιοτίμων συμβούλων, τοῦ κυρίου Στεφάνου Κουμανοῦδη, Γραμματέως τῆς Ἑταιρίας, καὶ τοῦ κυρίου Γεωργίου Καραμάνου, ταμίου αὐτῆς, εἰς οὓς παραχωρῶ νῦν τὸ βῆμα.

Μετὰ ταῦτα ὁ Γραμματεὺς ἀνέγνω τάδε·

Κύριοι,

Τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐνιαυσίων ἔργων τῆς Ἑταιρίας προτάσσομεν τὰ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐταίρων καὶ τὰ κατὰ τὰς συνδρομὰς καὶ τὰς ἄλλας εἰσπράξεις, ἵνα γνωσθῇ, ἀπὸ ποίων χρηματικῶν ἀπορρομῶν ἐξετελέσθησαν τὰ ὑστερον ἐκτεθησόμενα ἔργα.

Τῆ 11 Ἰουνίου παρελθόντος ἔτους, ὅτε ἡ τελευταία λογοδοσία τοῦ συμβουλίου ἀνεγνώσθη ἐνώπιόν σας, ἑταῖροι ἦσαν ἐν τῷ μητρώῳ τῆς Ἑταιρίας ἐγγεγραμμένοι 874, εἰς τὸν ὁποῖον ἀριθμὸν περιελαμβάνοντο καὶ τινες δῆμοι τοῦ Βασιλείου καὶ ἱεραὶ μοναί. Ἐκτοτε ἐντὸς τοῦ ἐνιαυσίου διαστήματος ἐνεγράφησαν ἄλλοι 23, καὶ οὕτω ὁ ἀριθμὸς ἀνέβη εἰς 897. Ἀλλ' ἀφαιρουμένων 18 ἐκ τούτων, 5 μὲν ὡς ἀποβιώσαντων, ἐφ' ὅσον δηλ. ἐφθασαν μέχρις ἡμῶν εἰδίσεις ἀποβιώσεων 13 δὲ ὡς παραιτηθέντων, καθ' ἃ αὐτοὶ ἐξέφρασαν τοῦτο ἐπανειλημμένως πρὸς τὸν κλητῆρα τῆς Ἑταιρίας, ἢ δι' ἐπιστολῶν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιτρόπων τῆς Ἑταιρίας μᾶς ἐδηλώθη, μένουσιν 879.

Ἐκ τούτων συνδρομῆν κατέβαλαν ἐντὸς τοῦ ἔτους μόνον 175, καὶ δὴ 116 ἐκ τῶν 200, τῶν κοινοῦντων ἐν Ἀθήναις, 14 δὲ ἐκ τῶν πολλῶν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, 45 δὲ ἐκ τῶν πολὺ πλειόνων τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, δηλ. τὸ ἐν πέμπτον περίπου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ ἐπλήρωσαν, καὶ κατὰ τοῦτο βαίνομεν ὀλίγον τι κάλλιον παρὰ πέρυσιν, ὅτε τὸ ἐν ἕκτον περίπου εἶχαν πληρώσει.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἔτους, ἂν καὶ πολλοὶ τῶν ἐταίρων ἔμειναν ἀσυντελεῖς, συνεποσώθησαν ὅμως εἰς δραχμὰς 11,350.40, διότι, καθὼς καὶ παρὰ τοῦ προέδρου ἡμῶν πρὸ μικροῦ ἠκούσατε, ἦλθαν ἐφέτος δύο μείζονα ποσὰ, πρῶτον ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου συνδρομῆ τριῶν χιλιάδων δραχμῶν, ἔπειτα ὁ ἐν Πειραιεὶ ἀξιοτίμος ἐταῖρος κ. Λουκᾶς Ράλλης, παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου προέδρου, ἐφρόντισεν ὑπὲρ συλλογῆς συνδρομῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, καὶ οὕτω τῇ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ κ. Αὐγ. Κ. Ἀγελάστου ἐνεργείᾳ ἐστάλησαν παρὰ διαφόρων φιλοκάλων ὁμογενῶν, τῶν πλείστων ἰδρυμένων ἐμπορικῶς ἐν Λονδίῳ, δραχ. 1271.60. Προσδοκῶνται δὲ καὶ ἄλλαι προσφοραὶ αὐτόθεν, ἂν καλῶς χωρήσῃσι τὰ τοῦ ἔθνους. Εἰσπράχθησαν δὲ καὶ ἄλλα ποσὰ διάφορα, καθὼς θέλει εἰπεῖ πρὸς ὑμᾶς μερικώτερον ὁ ταμίαις, ἐξ ὧν, ὡς καὶ τῶν συνήθων συνδρομῶν, ἀπεδείχθη τὸ ὡς εἰ-

πα είσπραχθὲν ἐν τῷ ἔτει ποσὸν, ἄνευ τοῦ περυσικοῦ περισσεύματος, αἱ δρ. 11,350.40, τοῦτο δὲ εἶναι ἀνώτερον τοῦ περυσικοῦ κατὰ δρ. 2972.95, διότι ἐκεῖνο ἦτο δρ. 8377.45, πάλιν ἄνευ τοῦ προπερυσικοῦ περισσεύματος.

Ὁ κατάλογος τῶν ἐν τῷ ἔτει τούτῳ πληρωσάντων συνδρομὰς μέλλει, ὡς συνήθως, νὰ τυπωθῆ εἰς τὸ τέλος ταύτης τῆς νῦν ἀναγιγνωσκομένης ἐκθέσεως, ἐνθα θέλει φανῆ, ποῖοι τῶν ἐταίρων ἔδωκαν μεγαλύτερα ποσὰ τοῦ κατωτάτου ὄρισμένου τῶν 15 δραχμῶν. Ἐδῶ δὲ ἐξαίρομεν μνημονεύοντες μόνον τοὺς ἀπὸ 100 καὶ ἀνωτέρω δόντας εἴτε ὡς ἐφ' ἅπαξ, εἴτε ὡς τακτικῶς, εἴτε καὶ ὡς διὰ μιᾶς πληροῦσαντες δύο ἢ πλεόνων ἐτῶν συνδρομὴν. Εἶναι δὲ οἱ ἐξῆς· ὁ ἐν Πητροπόλει κ. Ἰω. Κομπογιαννάκης δρ. 562.50, οἱ ἐν Λονδίῳ κ. Ἀδελφοὶ Ῥάλλη δρ. 282, οἱ αὐτόθι κ. Σκυλίτσης καὶ συντ. ὠσαύτως δρ. 282, ὁ αὐτόθι κ. Αὐγ. Κ. Ἀγέλαστος δρ. 226.40, ὁ δῆμος Ἐρμουπολιτῶν Σύρου δρ. 200, ὁ ἐν Λονδίῳ κ. Μιχ. Σπάρταλης δρ. 197.40, ὁ ἐν Μόσχᾳ κ. Βασ. Μποστταντζόγλους δρ. 112, ὁ ἐν Βιέννῃ κ. Σίμων Σίνας δρ. 100, ὁ ἐν Μοσσαλίᾳ κ. Ἰλαρίων Ῥοῦ δρ. 100.

Καθήκον δὲ θεωρεῖ τὸ Συμβούλιον νὰ εὐχαριστήσῃ ἰδιαζόντως πρὸς τοῖς ἀνωτέρω μνημονευθεῖσι κ. Λουκᾶ Ῥάλλη καὶ Αὐγ. κ. Ἀγέλαστῳ ἔτι καὶ τοὺς κ. Μαρίνον Η. Βρετὸν ἐν Παρισίοις, Κωνστ. Ξανθοπούλου καὶ Ἰω. Πρωτόδικον ἐν Σμύρῃ καὶ Γρηγ. Ἰωαννίδην, ἀρχιμανδρίτην ἐν Καλκούττα τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, οἵτινες μόνοι τῶν ἀπανταχοῦ ἐπιτρόπων τῆς ἐταιρίας ἐπεμελήθησαν ἐφέτος τῆν εἰσπραξίν καὶ ἀποστολὴν πρὸς ἡμᾶς συνδρομῶν.

Τὰ δὲ ἔργα τῆς Ἐταιρίας εἰς ἃ ἔδαπανήθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τὸ πλεῖστον τῶν συναχθέντων χρημάτων εἶναι ἐφέτος δύο μόνον εἰδῶν, ἀγοραὶ καὶ ἐπισκευαὶ καὶ δη. ἡγοράσθησαν ἀρχαῖα, παρ' ἰδιωτῶν πωλούμενα, ὡς κριθέντα ἄξια ἀποκτήσεως πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἐταιρίας τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ, καὶ ἐδόθησαν δι' αὐτὰ δρ. 8350.55, ποσὸν μεγαλύτερον παντὸς ἄλλου προτέρου ἔτους ἀπὸ τῆς ἀναβιώσεως τῆς Ἐταιρίας, διότι καὶ πλείοτερα παρὰ ποτὲ ἀρχαῖα ἐπαρουσιάζοντο ἐφέτος εἰς πώλησιν, καὶ ἂν δὲν τὰ ἡγοράζομεν ἡμεῖς, ἐλάμβανον ἀλλαχόσε τὸν δρόμον των. Ὅθεν καὶ δὲν ἐπεχειρήθη ἐφέτος οὐδεμίᾳ ἀνασκαφῇ δύναται δὲ τὸ ἐπιὸν Συμβούλιον, ἂν δὲν περιπέσῃ εἰς ὁμοίαν ἀνάγκην ἀγορῶν, νὰ ἐπιχειρήσῃ προσεχῶς ἀνασκαφὴν, διότι καὶ περισσεύμα μικρὸν ὑπάρχει ἐν τῷ ταμείῳ τῆς Ἐταιρίας καὶ τὰ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου μερίσματα μετοχῶν ὅσον οὐ προφθάνουν. Περὶ τῶν ἀγορασθέντων ἀρχαίων, ὄντων πολλῶν καὶ ποικίλων καὶ ἀξίως ἐπιστημονικῆς τε καὶ καλλιτεχνικῆς ὄχι μικρᾶς, ὅπως ἄλλοτε οὕτω καὶ ἐφέτος δὲν κρίνομεν σκόπιμον νὰ ποιήσωμεν λόγον μερικώτερον διότι ἡ βραχυὸς θὰ εἶναι οὗτος καὶ διὰ τοῦτο σκοτεινὸς καὶ ἀνεπαρκής, ἢ μακρὸς, καὶ τότε ἀκατάλληλος πρὸς τὴν παροῦσαν ὥραν. Ὡὰ γνωσθῶσι δὲ τὰ ἀρχαῖα ταῦτα καὶ θὰ ἐκτιμηθῶσι δικαίως τότε ὅταν κατὰ μικρὸν τὰ ἀξιόσωσιν ἀντιγραφῆς καὶ ἀποτυπώσεως καὶ ἐρμηνείας τῆς προσηκούσης ἄνδρες ἀρχαιολόγοι. Εἰς τούτους δὲ ὡς καὶ εἰς ἅπαν τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης εἶναι ἀνοικτὸν τὸ ἐν τῷ Βαρβακείῳ Μουσεῖον δις τῆς ἐβδομάδος δευτέραν καὶ τετάρτην, (*) παρεχομένων καὶ πασῶν τῶν εὐκολιῶν εἰς τὴν χρῆσίν του, συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὀργανισμῷ τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας. Ἐπλουτίσθη δὲ τὸ Μουσεῖον τοῦτο καὶ διὰ δωρεῶν τινῶν, ἃς ἔκαμαν εἰς αὐτὸ διάφοροι ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, μάλιστα ἐν Περούβᾳ καὶ Κύπρῳ, οἰκοῦντες ὁμογενεῖς, ὧν τὰ ὀνόματα θέλουσι περιληφθῆ εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην ὅταν τυπωθῆ, ἀνεγράφοι δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς μνημειαῖς δηλώσεσιν, ἃς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐταιρίας κατεχώριζεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτευούσης. Ἐτι δὲ κατετέθησαν εἰς τὸ ἡμέτερον Μουσεῖον καὶ 63 κομμάτια ἀρχαῖα ἀξιόλογα, ἅπερ ἡγόρασεν ἡ ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ τῶν φιλαρχαίων χρήμασι τοῦ λαχείου τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐκκυβευθέντος πέρυσιν.

Β'. Εἰς συγκόλλησιν καὶ ἰδρυσιν καὶ ἄλλας ἐπιμελείας τῶν ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἀρχαίων, ἐνὶ λόγῳ εἰς Μουσειακὰ ἔργα, ἔδαπανήθη ἐφέτος ὀλίγον σχετικῶς πρὸς ἄλλα ἔτη ποσὸν, δραχμαὶ 209.8. Ἔργασίαι δὲ τινες ὅμοιαι ἐν τῷ Διονυσιακῷ ἐνταῦθα θεάτρῳ, ἀναγκαῖαι φανεῖσαι διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ εὐπρέπειαν τῶν ἐκεῖ σποράδην μνημείων, πρὸ ὀλίγων μόνον ἡμερῶν ἐπεχειρήθησαν καὶ δὲν ἐτελείωσαν εἰσέτι, ἵνα ἀποδώσωμεν περὶ αὐτῶν τὸν προσήκοντα λόγον, ὅπερ ὁμῶς δύναται νὰ γίνῃ ὅταν, συντελουμένων τῶν ἔργων ἐντὸς ὀλίγου, προβῆ τὸ Συμβούλιον εἰς τύπωσιν τῆς παρούσης ἐκθέσεως (**).

(*) Τὸν μὲν χειμῶνα ἀπὸ τὰς 2—5 ὥρας μ. μ. τὸ δὲ θέρος ἀπὸ 4—6.

(**) Ἴδου τί σήμερον, τυπουμένου τοῦ παρόντος φυλλαδίου, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν περὶ τῶν τελεσθέντων ἔργων.

Τὸ ἀξιόλογον βιβλίον τοῦ ποιητοῦ Μενάνδρου, εἰς τρία ὄν τεμάχια σχατμένον καὶ διὰ τοῦτο διαρρέον, συνεκολλήθη γρόμφις σιδηροῖς ἔσθθεν τοῦ ἀνω κοιλώματός του. Ὡσαύτως τὸ βιβλίον τοῦ αὐτοκράτορος Μάρκου

Ὁ λεπτομερὴς κατὰ λόγος πάντων τῶν τῆς Ἑταιρίας ἀρχαίων συντασσόμενος ἔφρασε τὸν ἀριθμὸν 4500, (*). Εἰμένα πλέον ἐνήμεροι εἰς τὰ καθ' ἑκάστην ἐξ ἀγορᾶς ἢ ἐκ δωρεῶν ἀποκτώμενα, μόνον δ' ἔτι δὲν κατεγράφησαν τινὰ ἐκ τῶν πρὸ ἐτῶν ἀθρόως ἐλθόντων ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα θὰ καταγραφῶσιν εἰς τέλος. Καὶ τὸ εἰδικὸν δ' εὐρετήριον τοῦ καταλόγου, οὗ τὴν ἐναρξιν ἀνηγγείλαμεν πέρυσιν, ἐπροχώρησεν ἰκανῶς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Συνήθως δίδεται λόγος καὶ περὶ τῆς κατ' ἔτος ἀξιόσεως τῆς μικρᾶς ἡμῶν ἀρχαιολογικῆς βιβλιοθήκης, τῆς ἐν τῷ Βαρβακείῳ. Ἐς ῥηθῆ λοιπὸν, ὅτι ἀπεκτήθησαν ἐφέτος δι' ἀνταλλαγῆς φυλαδίων τῆς ἀποθήκης μας ἀρχαιολογικὰ βιβλία 4. Ἐδωρήθησαν δὲ παρὰ διαφόρων ἐγχωρίων καὶ ξένων βιβλία καὶ φυλλάδια 41, ὧν τὰς ἐπιγραφὰς θέλομεν δώσει ἐν ἰδίῳ πίνακι προσαρτηθησομένῳ εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην.

Περὶ δὲ ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, ἣν πάντες ἀπὸ ἐτῶν ποθοῦμεν νὰ ἴδωμεν πάλιν ἐκδομένην καὶ περὶ ἧς ἐγένετι τις ἀπόφασις ἐν τῇ τελευταίᾳ τῆς Ἑταιρίας συνελεύσει, λέγομεν τάδε· τὸ συμβούλιον κατ' ἀρχὰς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἔτους διανοεῖτο νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην καὶ ἐφρόντισε περὶ τούτου, ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ ποσὸν τὸ ἀποφασισθὲν ἦτο μικρὸν καὶ ἀνεπαρκές διὰ τὴν ἐκδοσὶν καὶ τὸ μικρὸν δὲ τοῦτο ἐχρειάζετο ἡ Ἑταιρία δι' ἄλλα ἀπαραίτητα ἔργα, ἔκρινε σκοπιμώτερον νὰ προσπαθῆσθαι νὰ πείσῃ τὸ Ἰπουργεῖον τῆς παιδείας, ἵνα ἐκεῖνο χορηγήσῃ τέλος πάντων τὰς 4 χιλιάδας δραχμῶν, τὰς ἀπὸ ἐτῶν πάντοτε ἐκ τοῖς προϋπολογισμοῖς τοῦ κράτους ψηφίζομένας διὰ τὴν ἐκδοσὶν καὶ σήμερον ἔχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς εἴπωμεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῆς παιδείας κ. Ἀντ. Μαυρομιχάλη ἐπετύχομεν τοῦ ζητουμένου, σταλέντος περὶ τούτου πρὸς τὴν Ἑταιρίαν ἐγγράφου τῇ 27 Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους. Μετὰ δὲ ταῦτα παρήλθε καιρὸς τις μέχρις οὗ ἀρθῶσιν ἐκ τοῦ μέσου κανονιστικαὶ τινες δυσκολίαι, καὶ τώρα, ἀφοῦ πάντα ἐπροπαρασκευάσθησαν, δὲν μένει ἄλλο παρὰ νὰ γίνῃ πλέον ἐναρξὶς τοῦ ἔργου καὶ νὰ ληφθῆ ἡ δέουσα φροντίς ὅπως ἄνευ διακοπῆς ἐξακολουθήσῃ ἐπιγαθῶς τῆς ἀρχαιολογίας καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ ἔθνους.

Ταῦτα εἰπόντες, τὸ ὅλον σχεδὸν εἶπομεν τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ῥητέων.

Αὐρηλίου. Ἐτι δὲ καὶ τὸ τῶν τεχνιτῶν Καϊκοσθένους καὶ Δίου. Ὁ Διονυσιακὸς βωμὸς ἰδρῦθη ἐπὶ δύο πετρίων δοκῶν οὕτως ὥστε νὰ φαίνεται καὶ ἡ ὑποκάτωθεν καιλότης του. Ἡ μεγάλη στήλη τοῦ Ἀμφικτυονικοῦ ὑπὲρ τῶν τεχνιτῶν δόγματος ἰδρῦθη ὀρθῆ στερεῶς καὶ ἐπεκολλήθησαν τὰ ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς ἀπεσπασμένα πέντε τεμάχια. Δύο τμήματα γείσου τοῦ ἔχοντος τὰ ἀνάγλυφα προσκηνίου εὐρεθέντα ἐπετέθησαν μεταξύ τῆς α. καὶ β'. παραστάσεως δυσμῶθεν. Τοῦ Σειληνοῦ τοῦ ἐστεφανωμένου, τοῦ πρὸ καιροῦ εἰς τὴν ὀρχήστραν μετακομισθέντος, τρία εὐμεγέθη τεμάχια ἐκ τῶν μηρῶν συνεκολλήθησαν μετὰ τὸν κορμόν. Ἄλλοι δύο ἀκέφαλοι Σειληνοί, νῦν ἐν τῇ περιοχῇ τῶν τετραγώνων κτισμάτων τῶν πρὸς νότον τῆς σκηνῆς κείμενοι ἔτυχον ὁμοίας ἐπιμελείας καὶ νῦν ὁπωσοῦν ἀριώτεροι φαίνονται. Τὸ ἀριστερὸν ἀνακλίσεως μέρος τοῦ θρονίου τοῦ ἱερέως Ἀπόλλωνος Ἀγκίου, καὶ τὸ δεξιὸν τοῦ θρονίου τοῦ φαίδυντοῦ Διὸς ἐκ Πείσης εὐρεθέντα ἐπεκολλήθησαν. Δύο κολοβά κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον θρονία ἐξ ἄλλων μερῶν τῆς πόλεως μετακομισθέντα, ὡς ἀνήκοντα θεοῖς εἰς τὸ θέατρον τοῦτο, (ἴδε Ἀρχαιολ. ἐφημ. β', περ. σελ. 218—9) ἐτεποθετήθησαν εἰς κενὰ μέρη τοῦ ἡμικυκλίου τοῦ ἐν τῷ κάτω μέρει τοῦ κοίλου, καὶ δὴ τὸ μὲν «ἱερέως Ἀπόλλωνος Ἰωσπηρίου», διπλοῦν ὃν ποτε, μετεκομίσθη ἀπὸ τῆς Ἀδριανείου στοᾶς, τὸ δὲ ἄλλο, ἀνεπίγραφον ὃν νῦν ἐπὶ τῆς πρόθεν ἐπιφανείας, μετεκομίσθη ἀπὸ τῆς πρὸ τοῦ Θησειοῦ πλατείας. Ὅτε δὲ μετεκομίζετο πρρητήθη ὅτι ἔχει ὑποκάτωθεν πεντάστιχον ἐπιγραφὴν Φοινικικὴν ἴσως, τῆς ὁποίας λαβόντες χάρτινον ἀποτύπωμα εἶχομεν σκοπὸν νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν ἐνταῦθα, ἀλλ' ἀδυνατοῦμεν νὰ κάμωμεν τοῦτο σήμερον, διότι δόντες τὸ ἀποτύπωμα ἐκεῖνο εἰς τὸν πρῶτον ἀπόστολον τῆς Γαλλίας κ. Gobineau ὅστις, ἠθέλησε νὰ τὸ ἀνακοινώσῃ εἰς τοὺς ἐν Παρισίοις ἐπιστήμονας φίλους του, δὲν τὸ ἀπελάβομεν εἰσέτι, νέον δὲ ἀποτύπωμα νὰ λάβωμεν ἐκ τοῦ λίθου αὐτοῦ δὲν εἶναι εὐκόλον, διότι ὁ λίθος ἐκτίσθη ὁπωσοῦν στερεῶς εἰς τὸ ἡμικύκλιον.

Ἐτι ἐτέθησαν εἰς κενὰ μέρη τοῦ ἡμικυκλίου καὶ τέσσαρα ἄλλα μικρότερα τεμάχια θρονίων ἐν μετὰ «Βασιλέως», ἄλλο μὲ «Ἀρχοντος», ὅπερ νῦν συνεπληρώθη μετὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν του, πρότερον ὃν κολοβόν (ἴδε ἀρχαιολ. ἐφ. β' περ. σελ. 156), ἄλλο μὲ «Που» καὶ ἐν ἄλλο πρὸ 3—4 ἐτῶν ἐκ τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς πόλεως ἀνασθῆν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας μετὰ λείψανον ἐπιγραφῆς . . . «καὶ Ἀπόλλωνος.» Ἐπι πάντι δὲ τούτοις καὶ ὀγκώδη τινα μάρμαρα ἐκ τοῦ κοίλου, ὅχι εἰς αὐτὸ ἀνήκοντα, ἀπεκομίσθησαν.

(*) Μέχρι τῆς σήμερον, 20 Ἰανουαρίου 1869, ἡμέρας ὅτε ἐκτυπῶνται τὸ παρὸν φύλλον, ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν κατατελεγεμένων ἀρχαίων ἀνέβη εἰς 4645 καὶ συγκρίται ἐκ τῶν ἐξῆς εἰδικῶν ἀριθμῶν· λιθίνων 1497, χαλκῶν 445, μολυβδίνων 431, σιδηρῶν 25, ἀργυρῶν 18, χρυσῶν 31, ὀστεινῶν 18, ὀκλίνων 76, διαφόρων ἀναμικτῶν ὀλῶν 55, πηλίνων ἀγγείων 1054, πηλ. σκευῶν, 134, πηλ. τύπων ἢ τοῖς μητρῶν 24, πηλ. μορφῶν 423,

Μετὰ ταῦτα ὁ ταμίας ἐξέθηκε τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας ἔχουσαν ὡς ἑξῆς.

Α Π Ο Λ Ο

Τῶν Ἑσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸ

Ε Σ Ο Δ Α.	Δραχ.	Λ.
Ἀπὸ περισσεύμα· μετρητῶν τοῦ παρελθόντος Ἀρχαιολογικοῦ ἔτους	588	89
» μερίσματα τῆς Αἰς καὶ Β' ἐξαμηνίας τοῦ 1867 ἐπὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν 8 μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ τῶν 10 ὁμοίων τοῦ Ἰω. Ῥώμα πρὸς Δρ. 68 τὴν μετοχὴν	2448	
» τόκους· τῶν εἰς τὴν Τράπεζαν, καὶ διὰ τὸ Ἐθν. δάνειον	46	
» προσφορὰς· Ἰακώβου Ῥάλλη, ἀδελφῶν Ῥάλλη, Σκυλίτζη καὶ συντροφ. καὶ Παντιᾶ Α. Ῥάλλη	720	40
» πωλήσεις· διαφόρων πραγμάτων	59	
» εἰσπράξεις· ἐκ διαφόρων ἀντικειμένων	1042	40
» συνδρομὰς· τῶν κατὰ τὸ ἀρχαιολογικὸν τοῦτο ἔτος συνδραμόντων 181 ἑταίρων	8054	60
Τὸ ὅλον Δραχ.	12959	29

Περιουσία τῆς ἐν Ἀθήναις

Κ τ η μ α

Οἰκία ἐν Κηφισίᾳ δωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αἰοιδίμου Κ. Ἰωνίδου διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. 4849 ὑπ' ἄ
Οἰκία ἐν Ἀθήναις ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας δι' ἀνασκαφὰς κατὰ τὸ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρ. 1851

Χ ρ η μ α

Ὅκτὼ 8 μετοχὰς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τρά
1. ὁμόλογον ὑπ' ἀριθ. 29701 τοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομμ. μεταβιβασθὲν εἰς τὴν κυριότητα τῆς
Περίσσευμα τοῦ παρόντος ἀπολογισμοῦ ὡς ἀνωτέρω

Παραβληθεῖς ὁ παρὼν ἰσολογισμὸς εὐρέθη ἀκριβῆς καὶ σύμφωνος
μὲ τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας.

ΑΘΗΝΑΙ, τὴν 18 Ἰουνίου 1868.

Ἡ ἐλεγκτικὴ ἐπιτροπὴ

Γ. ΧΡΥΣΙΑΔΗΣ

Γ. Ν. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ

Α. Π. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν

ΓΕΩΡ. Μ.

Ταμίας τῆς ἐν Ἀθήναις

πηλ. λύχνων 249, πηλ. θραυσμάτων 104, πηλ. πυραμιδοειδῶν 43, πηλ. φακοειδῶν 12, λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 5 ἴστέον δὲ ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων ἐνεπίγραφοι συμποσοῦνται περὶ τὰς 5 χιλιάδας. Νομίματα δὲ ὑπάρχουσιν, ἂν καὶ εἰσέτι ὄχι διατεταγμένα, χρυσᾶ μὲν 4, ἀργυρᾶ δὲ μετὰ καὶ τῶν ἐκ τοῦ κράματος rotin ἢ billon περὶ τὰ 500, χαλκᾶ δὲ περὶ τὰς 9 χιλιάδας.

Γ Ι Σ Μ Ο Σ

λήγον ἀρχαιολογικὸν ἔτος ἀπὸ τοῦ Ἰουν. τοῦ 1867 μέχρι τοῦ Ἰουν. 1868.

Ε Ε Ο Δ Α.		Δραχ.	Λ.
Εἰς ἀγορὰς ἀρχαίων		8515	55
» » διαφόρων πραγμάτων		26	30
» δαπανήματα διάφορα		424	96
» τυπωτικὰ καὶ δετικὰ		84	
» δαπανήματα γραφείου		67	75
» » μουσείου		206	93
» μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑταιρίας		972	
		<u>10097</u>	<u>49</u>
Ὅσα πρὸς ἐξίσωσιν λογιζόμενα εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ ἐπιόντος ἔτους		2861	80
		<u>12959</u>	<u>29</u>
	Τὸ ὅλον		
		<u>12959</u>	<u>29</u>
Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.			
τ ι κ ή.			
ριθ. 5175 ἐγγράφου τοῦ συμβολαιογρ. Κοκίδου καὶ ἐκτιμηθεῖσα κατὰ συνεγγισμὸν ..		4000	
ὑπ' ἀριθ. 9112 ἐγγράφου τοῦ συμβολαιογράφου Κοκίδου διὰ		11000	
τ ι κ ή.			
πέζαν πρὸς Δρ. 1950 τρεχούσας ἤδη		14000	
Ἑταιρίας λόγῳ ἐτησίας συνδρομῆς ὑπὸ τοῦ ἐκ Φιλιππουπόλ. Ἰω. Τζατζη		100	
		<u>2864</u>	<u>80</u>
		<u>31961</u>	<u>80</u>
	Τὸ ὅλον Δρ.		
		<u>31961</u>	<u>80</u>
16 Ἰουνίου 1868.			
ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ			
Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.			